

En sådan bygd har betydligt högre rekreations- och trivselvärde som fritidsområde än en avfolkad trakt. Därtill avlastar en deltidjordbrukare samhället betydande arealer, som man nu ofta funderar över hur och vad de skall användas till. Ett ur samhällets synpunkt sett mera effektivt och ekonomiskt sätt för miljövård torde heller icke gå att åstadkomma.

I sammanhanget bör heller icke bortses ifrån det produktionstillskott som deltidjordbruken ger i en tid då världssvälten är ett alltmer påträngande problem. Stora arealer hålles också genom deltidjordbruken i beredskap, och dessa kan i en skärpt situation och vid ett avspärrningsläge ha stor betydelse ur försörjningssynpunkt.

Vi anser därför att flera skäl talar för att samhället bör inom de områden där förutsättningar för sysselsättning och effektiv jordbruksdrift finnes ge deltidjordbruken samma stöd i sin verksamhet som övriga jordbrukare erhåller.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om sådana ändringar i bestämmelserna angående kreditgarantier till jordbrukare att även deltidjordbrukare, inom sådana områden där förutsättningar för sysselsättning och effektiv jordbruksdrift finnes, kan bli delaktiga av sådant stöd.

Stockholm den 23 januari 1969

Gunnar Oskarson (m)

Jöns Nilsson (m)
i Båstekille

Arvid Enarsson (m)

Nils Carlshamre (m)

Nr 277

Av herr **Ahlmark m. fl.**, om utredning angående ett nordiskt institut för framtidsforskning.

(Lika lydande med motion nr 181 i Första kammaren)

Stockholm den 23 januari 1969

Per Ahlmark (fp)

Daniel Wiklund (fp)
i Stockholm

Olle Westberg (fp)
i Ljusdal
